821.512.122
Ж 88

Магжан Жумабаев

Исповедь

Перевод
с казахского
Ауэзхана Кодара

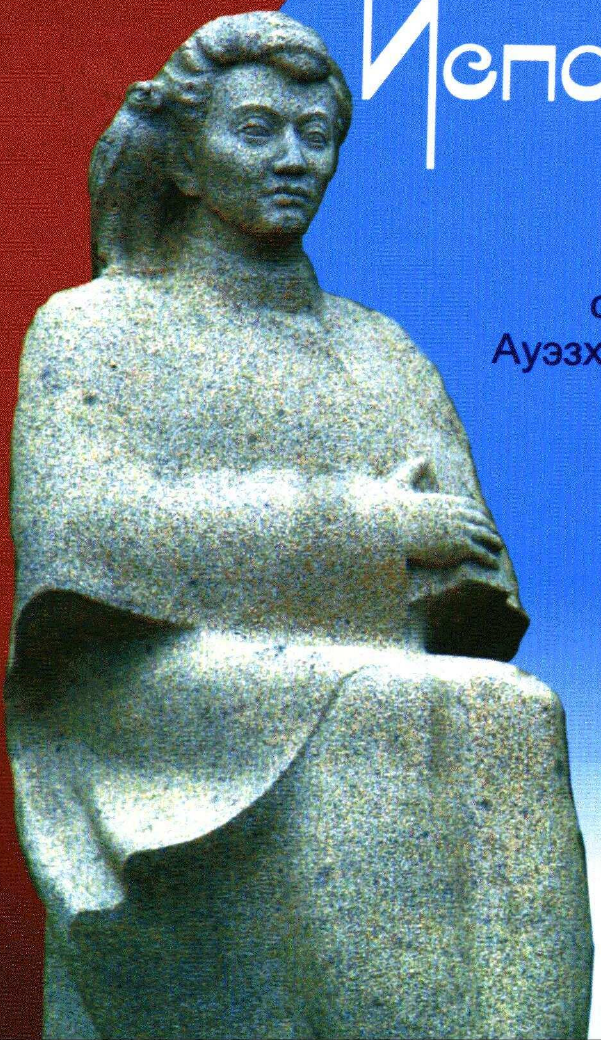

Магжан Жумабаев

ИСПОВЕДЬ

Перевод с казахского
Ауэзхана Кодара

Петропавловск 2011

–Сәрсен, ашу дұшпан, ақыл дос, сабыр қыл. Пәлен жыл еш шай деспеген қосақтан айрылу оңай емес. Заты адал ас арамға айналса, қайтадан адалдап алу шариғатта да бар нәрсе... Мысалы әйелдің олай-бұлай оғаш мінезі білінсе, оны шешіндіріп, төбесінен қырық шелек суық су құю керек дейді шариғат...

Қожаның аузынан мынау сөз шығар шықпаста-ақ, бес-алты қатын жаңа есін жинап келе жатқан Шолпанды сүйрелеп ала да жөнелді...

Сентябрьдің салқын түнінде қараңғы шорам үйде бес-алты қатын тырдай жалаңаш шешіндіріп, сүйемелеп ұстап тұрғанда Шолпанның шала-шарпы есі бар еді. Бір қатын тістеніп келіп, үлкен темір шелекпен мұздай суық суды Шолпанның басына құя салды.

Үн шығармады, бірақ селк ете түсті Шолпан. Тап сол секундта Шолпанның миында біткен өмірі нажағайдың отындай жарқ етіп өтті...

...Жаңа шолпы тағып, сол шолпыны әдейі сылдырату үшін жүкті әдейі қайта-қайта бұзып жиғаны... Апасынан жалынып сұрап қыз ойнаққа барулары... Сәрсенбайдың босаға аттағалы келгені... Бірінші түн... Үшкірген қожаның бұқа көзі... Әзімбайдың қара мұрты... Тістенген қатын күбірлей-күбірлей екінші шелек суды құйып жіберді. Шолпан болар-болмас: «Алла...» деді...

–Қар бетпақ, саған Алла не керек?! деді бір қатын.

–Ештеңе етпес, қарағым, жастық та... құдай таупық берсін, деді екінші біреуі.

Шолпанда басқа сөз болған жоқ, ой да жоқ еді. Денедегі қанның мұзға айналуымен ой да күңгірт тартты, сөнді. Шолпан көзін жұма берді. Үшінші, төртінші, бесінші... шелек. Біразға дейін суық суды құйып жібергенде, дене селк етіп кеткендей болып тұрды. Біраздан соң ол да бітті...

Ертеңіне түс кезінде Шолпан күшпенен көзін ашып, сыбырлап:

– Балам қайда? Әлгі неге келіп бір көріп шықпайды? – деді де, көрпенің бұрышын құшақтағандай болып, ерні беу-беу дегендей қимылдап, сұлық болып тағы талып кетті...

Күнмен таласа Шолпан да өмірімен қоштасты.

СТРУИ ЧЕРНЫХ ВОЛОС....146
Г... 148
ПРОЩАЛЬНОЕ....150
БЕЗ ЦВЕТКА....152
Я – ПОЭТ....154
СОЛНЕЧНЫЙ ЗАЙЧИК....157
ЛЮБИЛ Я В ТОТ МОМЕНТ....159
ОТРЕЗВЛЕНИЕ....163
ОБМАНУТАЯ КРАСАВИЦА....165
НА ЗИМНЕЙ ДОРОГЕ....167
НА ЛЕТНЕЙ ДОРОГЕ....170
МЕНЯ ТОЖЕ, О, СМЕРТЬ, УПОКОЙ!....174
ВОЛНА....182
ВЕТЕР....184
НЕМНОГО ПО ФЕТУ....188
СВОБОДА....190
АЛЕКСАНДР БЛОК....194
ПЕЧАЛЬНАЯ БЕРЕЗКА.... 198
МОТЫЛЕК....200
ТЕМНАЯ, БУРАННАЯ НОЧЬ....202
ВСЕ ГУЩЕ МРАК НОЧНОЙ....204
СТАЛ ГУЩЕ ТЕМНЫЙ ЛЕС....206
МЫСЛЬ....208
ПЕЧАЛЬНАЯ ПЕСНЬ....210
ПАПИРОСА....216
КТО УТЕШИТ?....218
СОН....220
ОДА ГЛАГОЛЬНОЙ РИФМЕ....222
ДРУЖБА И СЛЕЗЫ....224
ПОЭТУ-СОВРЕМЕННИКУ....226
О, ГОСПОДИН НАШ, ГОСПОДИН....228
НЕДУГ....230
ЗВЕЗДАМ....232
ЧАСЫ....234

ПОЭМЫ

КОРКЫТ....238
БАТЫР БАЯН....262
НА КРУЧЕ ОКЖЕТПЕСА....316
СХОД ДЕВЯНОСТА....325

ПРОЗА

ПРЕГРЕШЕНИЕ ШОЛПАН....336